

2,000 л.; 7) на католич. дѣв. пансионъ Notre Dame de Sion 2000 лева; 8) на работниците при кожухарската фабрика — 4000 лева; 9) на проектираната нова църква въ Русе 5000 лева и много други дребни дарения на бѣдни люде и пр.

Отъ тия пожертвования за благотворителни и културни цѣли изпъкватъ ясно хуманнитѣ и добродѣтелни чувства, съ които П. Поповъ се отличавалъ, съ които той се е въодушевявалъ прѣзъ живота си. При днешнитѣ изострени социални неравенства, благодѣяния отъ цодобенъ родъ се явяватъ като спасение за мнозина, онеправдани отъ сждбата, — като хуманно прѣдначинание, което трѣбва да се бори съ грубоститѣ и неравенствата въ живота. Побѣдата, поне моралната, е винаги на страната на доброто, на любовта. П. Поповъ се е въздигналъ до нея и чрѣзъ дѣянията си я проявилъ. Заради това и заради неговитѣ благодѣяния потомството ще го възнагради съ благодарностъ и възхвала.
